

XXX

KRAJSKÝ SOD PARDUBICÍ
USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. listopadu 2003 o odvolání obžalovaného XXX, XXX, nar. XXX, a odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22.9.2003, č.j. 20 T 113/2003 -133, takto:

I. Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu v celém rozsahu **zrušuje**

a trestní stíhání obžalovaného pro skutek spočívající v tom, že dne XXX 1999 v době od XXX hod. do XXX hod. na poli zvaném "XXX" u osady XXX v katastrálním území obce XXX, okr. Pardubice, jako zaměstnanec firmy XXX kdy prováděl sklízecí mlátičkou zn. John Deere sklizeň kukuřice, se přitom nevěnoval plně řízení uvedeného stroje, během jízdy požíval alkoholické nápoje a nedbal zvýšené opatrnosti, přestože mu bylo známo, že se v daných prostorách pohybují nezletilé osoby, čímž porušil důležitou povinnost vyplývající z ust. § 135 odst. 3 písm. a), d) zákoníku práce č. 126/94 Sb., kdy v důsledku této činnosti došlo na západním okraji uvedeného pole k zachycení nezl. l. XXX nar. XXX stojícího v rákosovém porostu, žacíím adaptérem předmětného stroje, a k následnému oddělení jeho hlavy od trupu a tím k jeho usmrcení,

čímž měl podle obžaloby spáchat trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zákona,

se zastavuje

z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

II. Odvolání státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví dle § 224 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Dále byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výši 10.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se shora uvedeného trestného činu dopustil obžalovaný tím, že dne XXX 1999 v době od XXX hod. do XXX hod. na poli zvaném 'xxx' u osady XXX v katastrálním území obce XXX okr. Pardubice, jako zaměstnanec firmy XXX kdy prováděl sklízecí mlátičkou zn. John Deere sklizeň kukuřice, přitom se nevěnoval plně řízení uvedeného stroje, během jízdy požíval alkoholické nápoje a nedbal zvýšené opatrnosti, přestože mu bylo známo, že se v daných prostorách pohybují nezletilé osoby, kdy v důsledku této činnosti došlo na západním okraji uvedeného pole k zachycení nezl. XYX stojícího v rákosovém porostu, žacíím adaptérem předmětného stroje, k následnému oddělení jeho hlavy od trupu a tím k jeho usmrcení.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný do výroku o vině i trestu. Poukázal na nevěrohodnou výpověď nezletilého svědka XXX který až s odstupem několika roků uváděl nové skutečnosti, z nichž mělo být dovozeno zavinění obžalovaného. Zpochybnil údaje uvedeného svědka, že by obžalovaný v kritickém momentu popíjel pivo a nevěnoval se ovládání stroje, rovněž to, že by byl nezletilým svědkem upozorňován na osobu před sklízecí mlátičkou. Pochybnosti o výpovědi nezletilého svědka podané po několika letech vzbuzuje i to, že po události ani v nejbližších dnech nikomu neřekl o tom, že měl na poli vidět nezletilého XXX, přestože po jmenovaném celá rodina pátrala až do pozdních nočních hodin i za součinnosti policie. Podle jeho názoru obžalovaný žádnou povinnost neporušil, plně se věnoval řízení stroje, okraj rákosu posekal proto, aby nezarůstal do pole, a nemohl předpokládat, že se v těchto místech daleko od ostatních dětí bude nacházet nezletilý XXX kterého předtím na poli nikdo neviděl. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil obžaloby.

Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku o vině i trestu rovněž státní zástupce. Podle jeho názoru okresní soud nesprávně posoudil jednání obžalovaného jen jako mírněji trestný čin, pouze podle § 224 odst. 1 tr. zákona, a neval dostatečně v úvahu skutečnost, že obžalovaný závažným způsobem porušil pracovní kázeň, když při obsluze žacího stroje převážel v kabině nezletilou osobu, nevěnoval se plně obsluze stroje a v kritickém momentu měl popíjet pivo a nereagovat na upozornění na nebezpečnou situaci. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a aby jednání obžalovaného posoudil jako trestný čin podle § 224 odst. 1, 2 tr. zákona a s ohledem na závažný následek obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody se zařazením do věznice

s dozorem a dále i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a obsluhy zemědělských strojů na dobu zhruba 3 let.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku, než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení odvolací soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Dospěl poté k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí nezjistil odvolací soud procesní vady, které by mohly být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku a jež by znamenaly porušení ustanovení zajišťujících právo obhajoby nebo zabezpečujících náležitě objasnění věci. Okresní soud zákonným způsobem provedl dostupné důkazy vztahující se k předmětné události, provedené důkazy logicky vyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a vyvodil z nich skutková zjištění, jež pokládá za správná i odvolací soud. I když nebyl zjištěn přímý svědek toho, že by nezletilý XXX byl zachycen právě strojem obžalovaného, z výpovědi řidičů sklízecích strojů i nezletilého XXX vyplývá, že v místech, kde bylo později nalezeno tělo nezletilého XXX prováděl sklizeň kukuřice právě obžalovaný. Ze znaleckých posudků z odvětví soudního lékařství a z oboru strojírenství pak vyplývá, že k zachycení a usmrcení nezletilého mělo dojít právě žací lištou stroje, přičemž v době zachycení poškozený nestál ani neležel, musel být však v poloze obdobné sedící, tedy nižší, než byla jeho tělesná výška. I když u hlavního líčení nezletilý svědek XXX sedící v kabině společně s obžalovaným uváděl, že v kritickém momentu, než obžalovaný se strojem najel do okraje rákosového porostu, měl nezletilý svědek vidět před strojem nezletilého XXX a tvrdil, že obžalovaného na tuto situaci upozorňoval, přičemž právě v tom momentu se měl obžalovaný napít z láhve, okresní soud podrobně a logicky vysvětlil, z jakých důvodů nemohl pokládat toto tvrzení nezletilého svědka za zcela přesvědčivé a hodnověrné. V době události byl nezletilý XXX ve věku XX jako svědek k věci vypovídal poprvé až s odstupem 3,5 roku od události, přičemž z dalších důkazů, zejména z výpovědi XXX matky nezletilého a XXX svědka XXX vyplývá, že když uvedeného dne ve večerních hodinách sháněla syna XXX dotazovala se na něho i v přítomnosti XXX

XXX a jejich matky, a nezletilý XXX tehdy ani v dalších dnech neřekl nic o tom, že by uvedeného dne, kdy jezdil v kabině sklízecího stroje, na poli viděl nezletilého XXX. V souladu s tím je i výpověď tehdejšího vyšetřovatele XXX XXX který prováděl prvotní šetření poté, kdy bylo po nezletilém XXX vyhlášeno pátrání, a až v pozdních nočních hodinách se podařilo jeho tělo nalézt.

Z provedených důkazů přitom okresní soud správně vyvodil, že k usmrcení nezletilého XXX došlo žacíím strojem, který řídil obžalovaný v prostoru rákosu na okraji kukuřičného pole, přičemž vzhledem k výšce rákosového porostu a poloze nezletilého XXX zřejmě obžalovaný nemusel poškozeného vůbec vidět. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že obžalovaný dále pokračoval v sečení, s ním v kabině zůstával i XXX aniž by se dále zajímal o to, co se stalo s nezletilým XXX, kterého měl údajně předtím vidět. Okresní soud důvodně jednání obžalovaného posoudil jako trestný čin podle § 224 odst. 1 tr. zákona se závěrem, že obžalovaný jinému z nedbalosti způsobil smrt, přičemž zavinění dovedl ze skutečnosti, že obžalovaný věděl o tom, že v okolí pole se pohybují nezletilé děti. Vzhledem k okolnostem případu, kdy nebylo možné pokládat za bezpečně prokazané, že by se obžalovaný v kritické chvíli nevěnoval ovládání stroje a nereagoval na upozornění nezletilého svědka, však nebylo možné dovozovat na straně obžalovaného závažnější formu zavinění v podobě porušení určité významné povinnosti vyplývající z jeho povolání, jež by bylo možné pokládat za zásadní příčinu zachycení nezl. XXX sklízecím strojem.

Důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí však zjistil odvolací soud ve skutečnosti, že okresní soud se při rozhodování nezabýval zjišťováním, zda nedošlo k promlčení trestního stíhání, k jehož zahájení došlo teprve vydáním usnesení ze dne 13.5.2003. Pro trestný čin podle § 224 odst. 1 tr. zákona je stanovena v § 67 odst. 1 písm. d) tr. zákona promlčecí doba v trvání 3 let, jejímž uplynutím trestnost činu zaniká. V daném případě došlo ke spáchání trestného činu dne 18.10.1999, v mezidobí nevyvstaly důvody pro přerušení či stavění promlčecí doby, takže tříletá promlčecí doba uplynula dne 18.10.2002. Protože ke sdělení obvinění došlo až po uplynutí této doby, bylo nutno vyvodit, že trestnost činu uplynutím promlčecí doby zanikla. Z tohoto důvodu musel odvolací soud k odvolání obžalovaného napadený rozsudek v plném rozsahu zrušit a sám nově rozhodl tak, že trestní stíhání obžalovaného zastavil, neboť trestní stíhání bylo promlčeno. Námitky uplatněné v odvolání státního zástupce, jež se domáhal přísnějšího právního posouzení jednání obžalovaného a uložení přísnějšího trestu, neshledal odvolací soud jako důvodné, proto odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení

lhůty k navrácení dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen pod dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Obžalovaný má právo do 3 dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, prohlásit, že na projednání věci trvá.

V Pardubicích dne 26. listopadu 2003

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Šedová

